

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

... „Să nu credeți la tot spiritul, ci să cereți spiritele, de sunt dela Dumnezeu.” (Sf. Ap. Ioan Ep. I. 4. 1.)

... „Căci mulți proroci mincinoși au ieșit în lume”. . . Așa ne întimpină și ne învață sf. Apostol și Evangelist Ioan, iubitul și înțeleptul ucenic al Domnului nostru Isus Christos. . . Cu glas de mare și luminat profet al Domnului, pentru păzirea neamurilor pământului, până la plinirea veacurilor. Cum se ivesc aceste cerești cuvinte în amintirea noastră creștinească, simțim, că ne străbate lumina descoperirii dumnezeiești. Și ne minunăm și ne încântăm și ne ferim. Căci întrezărim fălăind de-asupra capetelor noastre, neconținută purtare de grijă a lui Dumnezeu. Care ne epără și ne mântuiește din mijlocul ispitelor, încercărilor și curselor viclene ale celui rău. Când ridică dintre oameni bărbați aleși, învredniciți și luminați de Spiritul sfânt Dumnezeu, să vestiască oamenilor dreapta credință și să o păstreze neștirbită și nepătată față de orice vitregie a vremii. Deoarece, în toate timpurile: Domnul „a fost semnul, căruia i s'a-zis împotriva”. . . Și când primejdia se arată mai amenințătoare, — la vreme, — Domnul „înălță cornul creștinilor dreptcredincioși și trimite peste dânșii îndurările sale cele avute.” — uneori, în chipul unor spirite de Dumnezeu insuflate, chemate să lumineze cărările credinței. Un astfel de „vas ales,” un astfel de bărbat luminat alui Dumnezeu, a fost și sfântul, din ale cărui îndreptătoare cuvinte ne-am împărtășit. Sunt vecinic neschimbate și atât de potrivite și de adevărate pentru toate timpurile aceste cuvinte călăuzitoare

ale acestui mare Profet și mult iubit Apostol al Domnului: „Să nu credeți la tot spiritul, ci să cereți spiritele, de sunt dela Dumnezeu, — căci mulți proroci mincinoși au ieșit în lume”. . . Ceeace cuprinde aceste sfinte cuvinte, este o licărire a preînțeleptei atotștiințe alui Dumnezeu, care l-a luminat și l'a îndemnat să vestiască aceste învățături îndreptătoare, spre mântuirea neamurilor. Ca nucumva, ascultând ele îndemnurile amăgitoare ale spiritelor rele, să se înșele și să se osândiască. Căci tot spiritul carele dela Dumnezeu este, adevărul îl grăiește. Iară adevărul, este cuvântul lui Dumnezeu cuprins în Legea veche și nouă și lumina minții sănătoase, pornită din conștiință. De aceea, tot ce nu este din „lege” și conștiință, păcat este. . .

Cercetați dar la lumina credinței celei adevărate alui Christos, cuvintele amăgitoare ale spiritelor celor rele: ale prorocilor mincinoși: ale uneltelor satanei și le cerneți pe ele și le înfrunțați cu disprețul vostru. Și se vor alege, — căci neghină sunt — și focul cel vecinic în cenușe le va mistui și se vor dovedi. La rădăcina lor este: ura, trufia, încăpăținarea, înșelăciunea și toată patima cea rea. Și nu umilința, ascultarea, pacea și iubirea.

Și fiindcă și în zilele de acum, mai ales: „Mulți proroci mincinoși au ieșit în lume”. . . precum atât de adevărat și limpede, ne arată Apostolul, — încât ni-se pare, că vorbește alături de noi, din faptele zilelor noastre, pe cari le zugrăvește atât de viu, — cu toate că dela rostirea acelor cuvinte de proroc au trecut nouăsprezece veacuri, o deosebită îngrijire și luare aminte ni-se cere, ca să nu cădem în ispită. Cunoaștem cu toții, pe acești proroci mincinoși, pe aceste spirite rele ale vremilor noastre

cari se ascund și pela noi prin țară, prin cele margini de orașe și sate, ridicând pierzătorul lor cap, acolo unde simțesc și află putrejun. Dela războiul cel mare din urmă în coace, au încolțit și sau înmulțit cași buruienile și ciupercile netrebnice și otrăvitoare după ploaie.

Avem o sfântă chemare și datorință față de sufletul nostru și față de Neamul nostru românesc, să smulgem și să stărpim aceste buruieni otrăvitoare dintre hotarele noastre. Aceste spirite rele s'au scuturat asupra Țării noastre din îndemnul și cu banul trădător al străinilor, — dușmanii noștri, — cari urmăresc și luptă pentru nimicirea noastră prea bine știind, că slăbind ei credința acestui Neam prin rătăcirile lor nebunești, ei, — spiritele cele rele, — vor grăbi sfârșitul lui. Să priveghiam deci și să ne rugăm, ca să piară dinire noi aceste duhuri necurate . . .

... „Carea fără stricăciune pe Dumnezeu — Cuvântul ai născut“...

Lumea creștină dreptcredincioasă sărbătorește în a doua jumătate a anului acestuia, în urma înaltei și înțelepte hotăriri a marelui Părinte dela Roma: Papa Piu al XI-lea, împlinirea alor 1500 ani dela întrunirea celui mare săbor bisericesc din Efes, ținut la anul 431, în care Biserica prin marii ei Păstori și purtători de cuvânt, a știut atunci, — cu atâta pricepere și îngrijire, — să infiereze după vrednicie și să pună stavilă unei rușinoase și înjoșitoare rătăcirii, care încolțise cu puțin înainte din închipuirea pătimasă și păcătoasă a fostului Patriarch îngâmfat: Nestoriu, al Constantinopolului. Acesta încerca să răspândească, — în contra adevărului limpede al credinței, — aceea învățătură greșită a lui, că adică: Preacurata Fecioară Maria nu ar fi cu adevărat „Maica Dumnezeului nostru,” ci cel mult numai „purtătoarea de Dumnezeu” ori „născătoarea lui Isus-omul,” în care s'ar fi coborât apoi mai târziu: Christos-Dumnezeu, încât în Christos-Isus nu avem întrunită dumnezeizea cu omenirea Lui în aceeași singură ființă, ci două firi deosebite: dumnezeiască și omenească, cari se înfățișează alături și

despărțite, unite numai la vedere, în afară. Această erezie a stârnit atunci tulburarea și îngrijorarea mare a creștinilor și incurând s'au și luat măsurile, cari au dus la limpezirea drepte credințe din partea Bisericei, dovedindu-se în acelaș timp adevărul față de această nouă uneltire a întunerecului, care încerca să se ridice. Și Biserica, în apărarea adevăratei credințe și de astă dată și-a roslit cuvântul său hotăritor, încreștând o strălucită izbândă. Răul odată descoperit și cunoscut, — s'a și început înlăturarea lui, atunci când Sfinții Părinți și marii Arhieri și învățați ai Bisericei, adunați în acel mare săbor din Efes, au lămurit pentru întreagă creștinătatea cum trebuie să se înțeleagă și creadă acest adevăr răstălmăcit din partea celui îndrăsneț și semeț stricător de lege.

Astfel s'a păstrat neclintită credința Bisericei despre Maica Domnului în chipul în care atât de limpede o mărturisim și noi Românii, în slujbele, cântările, cărțile și obiceiurile noastre bisericești-creștinești. „Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări să o mărim,” — rostește preotul la fiecare rânduială a Mănecatului. Iar la sfânta Liturghie în cântarea de laudă ferim pe aceea: „ce este mai onorată decât Cheruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, Carea fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut” și pe „aceea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu o mărim” . . . Pe aceea, care înainte de naștere, în naștere și după naștere fecioară a ramas. Pe aceea, pe care atât de mult o laudă și o preamăresc frumoasele rugăciuni și cântări, cari nu încetează a o ferici după vrednicie în cele mai alese cuvinte. Maica Precistă a fost mângâietoarea și sprijinul cel mai căutat și mai puternic al Neamului nostru între greutățile și încercările nenumărate din zilele de grea cumpănă. Când atât de mișcător se recunoștea, că: „mult poate face rugăciunea Mamei înaintea Fiului” . . . „Zid neînvins, isvor de îndurare și scăparea lumii, la tine alergăm ca la un zid nesurpat și mijlocitoare neîncetată” . . . „roagă pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru să mântuiască pentru tine sufletele noastre” . . . și altele asemenea cuvinte cuprindem în rugăciunile noastre, — prin cari încercăm să ne apropiem zilnic de inima aceleia, care „atât de mult iubește neamul creștinesc și stă bună pentru înreptarea noastră” . . .

De aceea aflăm, să întărim și cu acest

prilej, că a fost cea mai potrivită și fericită aceea înaltă hotărâre a Capului văzut al Bisericii creștine, de a sărbători după vrednicie în zilele următoare ale anului acestuia pe Maica Domnului și Dumnezeuului nostru, la care „nimenea din cei ce aleargă, nu iese rușinat și prin care îmblânzind pe Dumnezeu nimenea nu este părăsit”. . . . Trăim zile neînchipuit și neasemănat de grele și „nu avem altă păzitoare mai tare către Dumnezeu” . . .

Și par'că întrezărim de pe acum mulțimea sufletelor cuvioase, cari se vor grăbi de ziua Sfintei Mării, când lumea creștină sărbătorește Adormirea Maicei Domnului ori de ziua celuilalt praznic, al Nașterii Născătoarei de Dumnezeu, — să aducă cu aceste deosebite prilejuri, cuvenitele rugăciuni de laudă și de preamărire a aceleia, care este cu adevărat: „Născătoare de Dumnezeu.” Și atunci cererile lor cu folos le va face și multă îndurare vor afla, numai să fie îndreptate cu încredere și umilință. Să nu conținem deci a cere din prisosință sprijinul Mariei . . . mai ales acum . . . în zilele acestui an de sfântă amintire . . . Și acum recunoaștem cu o mare mulțumire a sufletului, că fericitul început s'a făcut . . . de-acum, spre Mănăstirea Moiseiului să ne îndreptăm . . .

Taci, nu te îndoii!

de Ottokár Prohászka.

Cu cât trăim mai grele timpuri, cu atât mai mult suflet trebuie să avem; așa suntem și noi ca stâlpii, cu cât mai mari și mai masive arcade se ridică deasupra lor, cu atât mai multă forță de consistență și rezistență trebuie să aibă; dar așa va fi din multitudinea pietrelor, dom marelui, care se înalță la cer. În aceste vremuri mari și grele mei cu seamă de încredere caldă avem nevoie; de încredere, care pe lângă toată cruzimea sorții simte apropierea lui Dumnezeu. Ce sentiment binecuvântat și într'adevăr genial e acesta. E dela Spiritul Sfânt.

Sunt vremuri și situații în care e într'adevăr greu să ne mângăiem; în aceste timpuri ne simțim ca și cum am sta în deșert nisipos, în arșița soarelui și n'ar fi nici un izvor, niciun pâraiaș în apropiere. — Cineva, — a cărui casă a devenit pustietate și

viața lui deșert, — așa a simțit, căci tânăra lui soție, pe care o iubea mult, a murit. Sta acolo, lângă patul copilei lui de patru ani, care era și ea bolnavă, sărmana era chinată și istovită de febră. — Vai, nu se duce oare și aceasta? — spuse în sinea lui tata, suferind neconsolat, — și aceasta mă părăsește și eu rămân singur cu măhnirea mea dublă! Copila a gemut și a oftat: Taticule, mi-e frică, ia mă în brațele tale, vreau să merg la tine! Și tata a luat-o din pat, a înfășurat-o în învăltoare și așa a umblat în odae cu ea în sus și jos, până ce s'a liniștit, a adormit și atunci a culcat-o înapoi în pat. Copila și-a aflat odihna în brațele tatălui. Și omul cu creierul lui infierbântat, omul rebel și neliniștit unde-și află liniștea? N'ar trebuie în vremurile grele și amare să oftăm? — Tatăl meu, mi-e frică, nu Te văd, dar totuși, sau chiar deaceea mă doresc la Tine! Te rog, ia mă în brațe, strânge-mă la inima Ta, acolo mă voi liniști. — Orice să se întâmple cu noi, orice să ne ajungă, orice pustiu singuratic și părăsire să sperie în jurul nostru; să ne aducem în conștiință, că suntem în brațele lui Dumnezeu — Tatălui nostru, deși bolnavi, deși cu inimi sângărânde, deși cu dispoziții triste; dar suntem acolo, suntem la El, și El și atunci ne iubeste, când iubirea lui nu o simțim!

Recunosc, că acest sentiment este așezământul credinței noastre, și omul monden poate să spună la toate aceste, că numai așa le credem și le imaginăm; așa e, dar chiar aceasta vrea Dumnezeu, aceasta va fi problema și rolul sufletului ca unei forțe noi, care învinge lumea, ca în credință să facă să între în lume un factor nou, în virtutea căruia aceea să se ridice din pustietatea vieții. Dacă la picioarele acelu om însetat din deșert ar fișni subit izvor răcoritor: nici acela n'ar fi un nou fapt și dar al deșertului, ci al adâncului; iar dacă din suflet țighește o știre, un sentiment nou, acela trebuie tot așa de puțin disprețuit, ca apa izvorită în deșert, — dar trebuie folosit, trebuie să trăim din acela și să ne bucurăm de el!

Apa nu e nisip, ci o realitate nouă; chiar așa sufletul, credința, încrederea nu sunt lume, ci o forță nouă, o realitate nouă, de care chiar așa avem nevoie în această lume, cum avem nevoie de apă în deșert.

Greșală enormă ar fi, dacă omul setos n'ar vedea apă și dacă omul credincios ar

uita de forțele sublimе, de care dispune în credința și încrederea lui! De aceasta enormă greșală vrem să ne ferim și în durerile și îngrijorările noastre ne aducem în conștiință; — taci, nu te îndoi, ești în brațele lui Dumnezeu, iubeste-L, iubeste-L tot mai mult, și orice te ajunge, ori câte pierderi să ai, stai de El și de aceia pe cari i-ai pierdut cu atât mai aproape, cu cât iubesti mai mult! — Deci trebuie să credem și să ne încredem Doamne, Doamne! Și iarăș: taci, nu geme și nu te plânge mult, dar să te simți în lumea sufletului, și în viața de toate zilele să porți în tine conștiința, că mai mult ai din Dumnezeu, decât Soarele strălucitor, arbustul de iasomie, livada în Maiu; crede mă, că Dumnezeu e cu tine în năcazurile tale, că și cu ochii plânși îl poți privi, dacă reflectezi și iubesti. — Doamne, Doamne, trebuie să credem și să ne încredem! Aceasta este izvorul nostru în deșert, înviore în descurajeri și mângăiere în năcazurile noastre, Și toate aceste nu sunt afară de noi, nu sunt departe de noi, ci în noi! Cine uită de aceasta, îngroapă izvorul, pecând cine îl observă, aceluia îi ținește și așa ținește că săltând îl ridică la cer. (Scrisori de misie. No. 35.

Trad. dr. Irina Berinde

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Asociațiunea pentru cultura poporului
român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca populară creștină
din Maramureș“

până în prezent a scos de sub tipar
următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.“ de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“ de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminicile dela Paști până la Rusalii“ de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor“ de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminicile după Rusalii până la ziua Crucii“ Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime“ Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu“ să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminicile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminicile după Crăciun până la Paști“ Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamei față de prunci.“ Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină“. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.“ Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului“. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu“. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Prețul 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucr. de Părintele d. Bistrița. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

16 — 22 August 1931.

16. Dumineca XI-a. d. Rusalii. (Ev. Mat. 18. 23) S. Muc. Diomid.
17. Luni. Muc. Miron.
18. Marți. Mci Flor și Laur.
19. Miercuri. Muc. Andreiu Str.
20. Joi. Pror. Samuil.
21. Vineri. Ap. Tadeu.
22. Sâmbătă. Muc. Agatonie.